

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: esütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1905. március 26.

Vasárnap.

XXIV. évfolyam 25. szám

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jánosó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jánosó Mózes könyvnyomdájába küldendő.

Hirdetmények díja:

4 hasábos peti sorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyílt ér sora 30 fillér.
A hirdetmények s nyílt erek díja előre fizetendő.

Társadalom és a politika.

(L—t) A társadalom minden rétegén végig zug a fennálló viszonyokkal való elégedetlenség felelmetes moraja.

A szegény a gazdag kincseire vet sóvár pillantásokat. A munkás ellenségét látja munkaadójában. Az államfentartó középosztály tönkre ment, vezető szerepét elvesztette. A földmivesnép az iparos és kereskedőben kiszípolozóját nézi és viszont mindazok, kik bármely fizikai munkát végeznek, heréknek tartják a szellemi foglalkozásukat. És ez általános elégedetlenség közepett, kitűnően előkészített talajba hull az élelmes agitátorok népbolondító tana.

Nálunk, hol a föld rögéhez van nőve a nép, s csak az újabb időben kezdi kiütni kérges tenyeréből a vándorbot az ekeszár-vát, a földosztás rettenetes eszméje szintén kezd lábra kapni, amint azt a márc. 15 én Uzonban megjelent magyar bodzai oláhok esete is közelebből igazolja, — s a szocialista vezérek tervszerűleg készítik elő az általános gazdasági romlásra vezető bérharcot, melyet a magyar munkás és földmives csak pár évtizeddel előbb még hírből sem ismert.

Szóval az egész társadalom egy izzó lávához hasonlít, melyből elementáris erővel készül kitörni a romboló és pusztító

tűzoszlop, mely alapjában forgatja fel a szeretet tanításán felépült mostani társadalmi rendet.

És a politika?

A politika e közben a formaságok áldatlan küzdelmében, a közjogi elvek szőharcában merül ki és még a szociális olajat is sajnálja a társadalom kerekétől, ami maholnap megakasztja az egész gépezet működését.

A nagy közjogi vitákozók munkaképtelenné tették a parlamentet. Leszorították a szereplés színpadjáról a tenni és alkotni tudó férfiakat. A két legnagyobb politikai párt áthidalhatlan elvi differenciákkal áll szemben egymással, ami lehetetlenné teszi a békés kibontakozást s egy cselekvésre képes kormány megalakítását.

Alkotmányos bölcs királyunk magyar székvárosába jött, hogy a fennálló differenciákat kiegyenlítse. Valjon sikerül ez neki békés uton? Ez most a legaktuálisabb kérdés.

Ha a 12 ik óra eseményeit vizsgáljuk; ha a válság megoldása dolgában a magyar szék- és fővárosban történeteket mérlegeljük, a legfájóbb bonfiui aggodalommal kell beismernünk, hogy a labirintusból ki vezető Ariadne-fonal nemcsak összegombolyítva, de megfonva sincs. — A békés kibontakozásra tehát ép oly kevés a biz-

lató reménysugár ma, mint volt hetekkel ezelőtt.

Tény az, hogy a király katonai kérdésekben a gróf Andrássy Gyula hétfői kihallgatásakor is ugyanazt az álláspontot foglalta el, a melyet korábban s a mi a koalíciónak kormányalakítási reménységeit lehetetlenné teszi.

Nem marad tehát más expediens, mint a 67-es alapon álló diszindesekkel a szabadelvű párt és az ellenzék higgadtabb elemeivel újabb kísérletet tenni a válság megoldására, ha csak nem akarják a nemzetet nagyobb megrázkódatásoknak kitenni. A mi nemcsak nemzeti és gazdasági fejlődésünket akasztaná meg természetes előre haladásában, hanem könnyen visszavezethet az abszolutizmus átkos korszakához.

A kellő előre látást és bölcsességet feltételező politika intéző gondolják meg, hogy az elvi harcok által előidézett parlamenti munkaképtelenség, a társadalom mindenrétegében a fennálló viszonyokkal való általános elégedetlenséget idézte elő, — s igyekezzenek a kibontakozás helyes útját ideje korán megtalálni; nehogy a politika is szegény magyar hazánkra oly bomlasztó hatással legyen, mint örületes agyakban megfogamzott igen sok társadalmi kérdés.

T Á R C A.

Emlékkönyvbe.

Ha majd kigyul az első tűz szivedben,
Ne legyen üres szalmaláng csupán,
Mely hamuvá lesz s elenyészlik sebtén
Egyetlenegy fellobbanás után.

Legyen tűzvész, mely perzsel, rombol, árad
Ne bándd, ha mindent porrá éget is!
S ha gyáván elfut, aki fölgyújtotta;
Égjen el benn' örökre szived is!

Balla Miklós.

Az asszony.

Irtá: Leegyel Laura.

Borongós novemberi délután volt, mikor megismerkedtem vele. A nevét sajnálatomra nem árulhatom el, de büszkeségem és boldogságom, hogy beszélhettem vele.

Eleinte egy kicsit nehezen ment a dolog. A híres zongoraművész nő nem tud magyarul. Ezen kölesönösen sajnálkoztunk, aztán megfedekezünk róla. Ha idegen nyelven kell beszélnem, szakasztott

olyan kényelmetlen érzésem van, mintha diszes selyem ruhába ülnék. Ezen a délután elfelejtettem mindent és hallgattam beszédét.

... Nos igen, magának igaza van: a dicsőség csakugyan szép és nagy dolog, higgye el, nem is esodálmom, ha annyi boldondja van. Nem is kellene az ilyen boldondokra haragudni, aki nem bírja erővel úgy is elmarad. Én legalább sohasem tudok az ambición nevetni, ha teljesen tehetségtelen emberben látom is.

... Hogy magamról beszéljek? Ugyan vegyen még egy csésze teát, meglátja, sokkal mulatságosabb lesz a dolog. Maga olyan sokat vár tőlem s nekem alig van mit mondanom. Nos igen, bejártam a világot, sokhelyütt voltam, Párisból Pétervárig ünnepek az emberek, azaz nem engem, hanem a művészetemet. Voltam Amerikában is, de hát erről annak idején eleget írtak a lapok. Volt részem dicsőítésben annyi, hogy megcsömörlött belé a lelkem. De látja, ez mind nem nekem szólt, hanem a művésznek és éppen ezen szoktam én erős, szomorú délutánokon töprengni.

... Mert hazugság az, hogy a dicsőséget valaha megunja az ember. Megundorodhatik tőle egy darab ideig — mint bocsásson meg a brutális hasonlatért — az iszákos a pálinkától, de aztár megint eléveszi a szomjúság. A dicsőségtől csömört kaphat az ember, de jól nem lakik vele soha. Nem is az a baj. A lelki katarust már kihevertem és most újra megyek messzire — keresni azt, a mitől annyira undorodtam.

... De látja, más fáj nekem: az, hogy mirdez a dicsőség, öröm, ünneptetés nem is engem ért, hanem a művészetemet. Az asszony van bennem megsértve, érti már? Kérem, ne mondjon ellent én ismerem azt a pár udvarias frázist, ami most az ön ajkán lebeg. Nem vagyok éppen csunya, tudom. De látja, minélzok a férfiak, kik velem foglalkoztak, nem az asszonyt látták bennem, hanem a művésznőt. Többnyire a hiúságukra hatott a nevem. Volt olyan is, kinek szívét megvette a játékom, de egy sem, érti, egyetlen egy sem volt köztük olyan, kirel bizton elmondhattam volna, hogy: ez szeretne engem akkor is, ha nem az volnék, aki vagyok, hanem csak egy közönséges polgárleányka; ha nem volna se hirem, se tudásom, se szellemem, nem volna egyebem, mint a mostani türhető arcom. Ne nevessem, kérem. Nagy fájdalom egy asszonyra nézve, ha tudja, hogy benne nem a nőt látják. Mert higgye el, ostoba frázis, hitvány hazugság, a mit a lélek nagyságáról, a szív nemességéről beszélnek. ... A férfi nem ezt keresi az asszonyban, hanem a fiatal-ságot, szépséget, jókedvet. Mi — mi nők — néha elbojondítatjuk magunkat az úgynevezett lelki szépségektől, de a férfi szerelem alapja mindig csak az asszony szépsége, bája; a többi hiúság, önámítás, hízélgés, szép lélekre mutató romanticizmus, de nem szerelem. Mint a hogy ezzel az érzéssel a maga elbűvölő igazában is fenséges erejében még sohasem találkoztam.

... Látja ott azt a kis szekrényt? Tele van levelekkel, versekkel. Férfiak írták, kik állítólag

A politikától még is logikus cselekvést, megfontolt előrelátást és a jövővel számot vető bölcsességet várunk!

A politikai helyzet.

A szövetkezett ellenzék vezérőrl bizottsága márc. 22-én értekezletet tartott és tudomásul vette gróf Andrássy Gyula jelentése folytán a király azon elhatározását, hogy ragaszkodik eddigi álláspontjához, vagyis a szabadelvű párt kilences bizottságának programjában foglalt engedményeknél többet nem hajlandó adni katonai tekintetben.

Márc. 23-án délelőtt az összes pártok értekezletet tartottak és tudomásul vették a király ezen elhatározását, amely a tárgyalások további megszakítását jelenti.

A szövetkezett pártok ezen értekezletén gróf Apponyi Albert azt indítványozta, hogy a koalíció továbbra is maradjon fenn.

Ezen indítványt egyhangulag elfogadták.

Gróf Andrássy a királynál.

Gróf Andrássy Gyula márc. 22-én délután 1 órákor megjelent a királynál kihallgatáson, hogy jelentést tegyen neki a szövetkezett ellenzék határozatáról.

Az audienciáról gróf Andrássy Gyula gyalog ment haza budai palotájába, a hol egy újságíró fogadott.

Az újságíró megkérdezte gr. Andrássy Gyulát:

— Meddig tartott az audienca?

— Negyvenöt percig, mondá a gróf.

— Természetesen Kegyelmes Uram jelentést tett az ellenzéki vezérekkel történt tanácskozások eredményéről?

— Igen; és visszaadtam a királynak megbízatásomat. A király elfogadta.

— Mi történik most?

— Valami új dolog, felelte gr. Andrássy.

— Talán új módszerhez folyamodnak?

— Meglehet, de nem tudom, felelt a gróf.

Mi következik?

Általában azt hiszik, hogy a király most a leg-sürgősebb teendők elintézése céljából hivatalnok miniszteriumot fog kinevezni.

Wekerle Sándort esztendőnkön d. u. 1 órákor fogadta ő felsége újabb kihallgatáson.

A kihallgatás után Wekerle kijelentette, hogy a király újból óhajtott a véleményét hallani és ő elmondotta nézeteit az újabb fordulatokról is.

Kapott-e valami megbízást?

Nem és nem is fogok kapni.

Lesznek-e újabb kihallgatások?

Nem tudom.

Megegyezik-e véleménye Andrássy Gyula álláspontjával?

Nem ismerem Andrássy véleményét és én csak a saját nézetemről adhatok számot, — felelte Wekerle a kérdező újságírónak.

Egy méltó jubileum.

Politikusok és humanisták, a kik ajka okon hordjatók a kis emberek védelmének ékes jelszavát, a napi politika nagy, izgató fejleményei közepette is, igaz szívvvel vegyettek részt egy ünnepségben, a mely méltó, érdekes és különleges is.

A Bzerédj Pál jubileumára hívunk minden érző szívet Bezerédj abból a familiából való, melynek altruista elvei az úkapáknál ragyogó, tündöklő példákban mutatkoztak. Apja a jobbágy felszabadító, a tömegvagyak feljlesztője. Micsodák ehhez az újabbkori eszmeforradalmi: hírességek, akik egy felszázaddal utána csak szónokolnak, de nem tesznek. Bezerédj Istvánnak szobor készül, de bizvást megérdemli a fia is. Egy-ur, aki miután fiatalon bentazta a világot és szűréső-gette az élet, az ifjuság és a gazdagság örömeit, azt látta be, hogy egész élete éres, cöltalan. És talán ott a lombard síkságon, a hol eperfa csalitok is érdők közön nézte a szép itáliai eget született népművész eszméje, a tavasz-táji ritka garas, melyet az áldott selyemhernyó ad a népnek olyan időben, a mikor mindenből ki van fogyva. Ebből a ritka, kétszereesen érdekes garasból eddig hatvanmilliót osztogatva ki a tettesnek nagy embere, a selyemtenyésztés ügyének profétája. Bezerédj a maga pénzén országos akciót indítva, azóta a selyemtenyésztés (az ő hosszas agitációja következtében) állami ügy lett s mint állami ügynek ő lett a lelkes vezére. Tehát hivatal, — amorrantják meg a mindent gyanakvással néző lelkek. Oh, nem hivatal, nyugtathatunk meg sokakat. Mióta Bezerédj a selyemtenyésztés élén áll, most huszonöt éve, soha egy krajcárt el nem fogadott, sem fizetést, sem jutalmat. Nehány év előtt báróságokra terjesztette föl a kormány meg akkor a báróságnak nem volt olyan kísértő gyanu az ányékában. Bezerédj valahogy megszökött a dolognak és külön vonatot rendelt, hogy megelőzze az előterjesztést. Mikor négy év előtt főrendiházi taggá kinevezték, Darányinak úgy kellett külön körülmény, hogy valahogy ellene hárítsa ezt a közjogi terhét. Az önzetlenségnek fényes példája és annál inkább vesszük le előtte kalapunkat, mert o'ly magában álló, olyan ritka, mint az az egy libanoni ezeréves cédus, a melyhez minden idegent elvezetnek.

kat, mert o'ly magában álló, olyan ritka, mint az az egy libanoni ezeréves cédus, a melyhez minden idegent elvezetnek.

És azt hisszük valami sok pénzt fordítunk e hazánkban is ma már jelentékeny gazdasági mellék-ágra? Szó sincs róla.

Nálunk más országoktól eltérőleg, különleges az a helyzet, melyben a selyemtenyésztési felügye-lőség van. Ugyanis ez kötelezte magát, hogy minden naptéri év végével visszafizeti az államkincstárnak mindazon összegeket, melyeket az üzlet vezetésére, isztán az üz propagálására és selyemtenyésztés meghonosítására fordít. Ulyképen az államnak megtérül mindaz, amit a tenyésztők kioktatására, ellen-őrzésére és szederfa állományának gyarapítására fordítatnak. Különösen a legutóbbira évenként 100.000 korona kiadása van, melyből az állam szubvenciánál 30 ezer koronát, ami a 10 millió korona évi forgalommal szemben alig méltó megemléksre.

Mert itt nem csupán azt az összeget kell tekinteni, amennyit a termelők a gubók beváltásánál kapnak, hanem azt is, hogy a selyem feldolgozása mennyi ezer kezet foglalkoztat és mennyi forgalmat hoz hazánkba.

Ma van az országban 17 gubóráktár és 5 selyemfőnögyár és pedig: Páncsova és Újvidéken, Tolnában, Győrött és Komáromban.

1879-ben már nálunk be akarták szüntetni a selyemtenyésztésre való további költséget, de azért a tenyésztő családok száma 1904-ig 112, 712-re emelkedett. A gubótermés pedig, mely 1879-ben csak 2507 kgr volt, 7400 korona zeresettel, 1904-ben 1.633.552 kgr-ra és 5.509.945 koronára fokozódott. Egészben pedig 60.783.926 koronát jutott a selyemtenyésztéssel és selyemiparral foglalkozóknak.

Hogy a selyemszükséglet az utóbbi 55 év alatt mennyire emelkedett mutatja az, hogy a világ selyem-termeléséje 8 millióról 18 millió kgr-ra rugott. És hogy a magyar selyem mennyire versenyképes, bizonyítja az, hogy a lyoni selyembörzsen a magyar selymet már most is magasabban jelzik a világ legjobb selyménél.

Hogy más országokkal szemben hazánk nem tud annyi selymet produkálni, annak oka a szederfa hiányában keresendő. Mert a tenyésztők ép ez okból alig egy ötödreszt képesek felnevelni annak a hernyó mennyiségnek, amit felnevelnének pl. a francia tenyésztők elegendő szederfa mellett. Másrészt a gubó azért ad oly kevés selymet, mert a hernyók nem táplálhatók kellően.

Gróf Széchenyi István szerint: „Legyen” csak elég szederfa, a többi magától jön. Ezért kell az utak mellett szederfát ültetni s addig is a selyemhernyótenyésztést fejleszteni, mert csak így lehet az ország jövedelmét fokozni.

szerettek. Megtartom őket és mikor nincs más dolog olvasgatnom egyiket a másik után. És most hallgasson reám. Halálos ágyamon istennek ajánlva lelkemet sem beszelnék őszintebben, mint a hogy most szólok. És a mit mondanai akarok, azt nem perenyi muló rossz kedv mondatja velem, hanem higgadt megfontolás. Hibozás nélkül oda adnám minden díszöségemet, művészi tehetségemet, ha egyikeben ezen leveleknek fölfedezném azaz imádatra méltó együgyűséget, melyeket igazán szerelmes ifjak szoktak szép fiatal leánykáknak írni. Életem felét odaadnám, ha nem volna e levelekben oly sok szép gondolat, kinyomatni való aforizma, ordító hűség beteges érzélgés, de megcsapna egy forró, epedőshajtás, melyet a legeggyűgyűbb szerelmes ember le-velénél is érez az ember. Haez az érzélem a maga isteni nagyságában reám talált volna! De nem így volt és nem is lesz így soha.

... Mert hiszen végtére láttam nőket, kik kevésbé csinos külsővel, mint az enyém, szenvedélyre lobbantottak a férfi szívet. De nálam ez nem úgy van. Hogy művészetem mellett külsőm is érvényesüljön, sokkal szebbnek kellene lennem. Így mindenki a művésznőt látja bennem és nem az asszonyt. Komikus ugy-e? Feltékeeny vagyok saját magamra. Én nem akarom, hogy tehetségemért, mely asszonyi voltomtól teljesen külön álló dolog — szeressenek; mint, a hogy az ilyen érzélem nem is szerelem higgye el. A férfinak szépségre, ifjuságra, vidámságra van szüksége az ő asszonyában, és nem művészetre, vagy elmésségre. A szerelem ott kezdődik, mikor

az édes, együgyű leánykákról hallatlanul döcögős versben jelentik ki, hogy a nap, hold, a csillag, általában minden égitest — hozzájuk képest suviszk. Mikor az angyalokat detronizálják, mikor a hajról megírják, hogy ibolya; az ajkáról, hogy eper. Olvas-tam néhány ilyen hallatlanul ostoba dolgot és öle-temgyászta, hogy egy sem hozzám volt írva...

... Ugy-e, különös gyötrelmem az enyém? Nem hallott még ilyet, hogy valaki önönmagára legyen feltékeeny? Pedig úgy van. A lelkem vagy a tehetségem, vagy tudja isten, hogy nevezzem azt, a mi bennem van: ragyogóbb, mint a külsőm. A nap ragyogásától nem látjuk a csillagokat. A hasonlat merész, sőt vakmerő, de nem jut más az eszembe. Látss, a kis csillagok mindig ott vannak az égen és biztosan nagyon fáj nekik az árnyék, melybe az izzó égitest ragyogása borítja őket. Most már képze-ly, hogy egy csillagra ráeszakadna az izzó gömb aztán örökkön-örökké árnyékban tartaná fényével és aztán hiába sohajtozná: én is itt vagyok és senki sem vesz észre, soha. Édes istenem, bolondokat beszélek, de szeretném oda kiáltani a világnak: asszony vagyok első sorban, asszony semmi más, lássatok meg már mint ilyet és engedjétek bennem a női érvényesülni. Sokáig hallgatott, míg én magamban gondolkoztam beszédén s újra elkezdte.

A dolog fásztja, hogy a nőknek nem való az ilyesmi. A véletlen szeszélye ad nekik néha tehetségét s ezt természetesen elnyomni vagy megsemmisíteni nem lehet. Ám az asszony százszor jobban érzi a kiválóság súlyát, mint a férfi. Látss, nekünk

nőknek csak szeretni kellene mindig: ez is nagy művészet, melyhez a teljes szív és egész lélek kell. A férfiaknál a szerelem csak mulatság vagy élvezet, nálunk életmisszió. Azért tud a férfi dolgozni, tenni, alkotni szenvedélye mellett. A nőnek választani kell. Azaz nem választhat, mert születik az ember minde-nre. Nálam a művészet meríti ki az erőt szívemből, lelkemből; de a vágy, asszonynak lenni, mint a többiek, megmaradt bennem. Mentől elérhetetlenebb a dolog, annál erősebb, intezivebb az epekedés. Érti most már, hogy nem a díszöségét unom, hanem a szerelem után vágyakozom. Erről nem tehetek, s ezzel a vágygyal születtem. Nem fogom elérni soha, mert a csillag mindig homályban marad, míg a nap fent lángol. Ha pedig letűnik? Ah, erről ne beszél-jünk, mert hiszen az a mi tragédiánk, hogy a fényes nap után nem csillagok, enyhe, holdfényes este, hanem örökös, sötét éjszaka következik. Hát látss, mégis csak jobb így az izzó napsugárban vágyakozni a szelid es llagfény után, mint a sötét, hideg sötét éjszakában hangtalanul, vágyatlanul, feledve az örömet, a bánatot, a csüggedést, a lelkesülést, mi-a-dent-mindent, mi e sokat szidott, mégis oly szép, színes élethez kötött bennünket.

Hogy selyemtenyésztsünk már eddig is meg lehetőségen fejlődött az leginkább Bezerédj Pál selyemtenyészési országos felügyelő érdeme, aki nem sajnálva semmi fáradságot, buzgó iparkodott nagyra törő terveit megvalósítani.

Csekélységnek látszik ez, de később ebből milliók szerezhetők csak az a nemzet képes fejlődni, mely a boldogulás elérésére a legcsekélyebnek látszó dolgokat is iparkodik magáévá tenni.

IRODALOM.

Egy újság jubileumi ajándékai. Az egész magyar sajnálást és az egész magyar közönséget nevezetes módon érdeklő jubileumot ül legközelebb a fővárosi sajtó egyik legtekintélyesebb és legnépszerűbb orgánuma. Áprilisban lesz ugyanis negyven éve, hogy fönnáll az Egyetértés, mely minden időben híkos szöszölője volt a nemzet igazainak és melynek az élén Pap Zoltán ország képviselő áll, mint főszerkesztő. A lap szépirodalmi munkatársa Eötvös Károly. Akik figyelemmel kísérték az Egyetértést azt tapasztalhatták, hogy ez a brillánsan megszerkesztett fővárosi lap újabban fokozottabb mértékben iparkodik kielégíteni olvasóközönségét, úgy hogy most minden rovata a lehető legmagasabb szinten áll. Gyors megbízható és alapos információk jellemzik az Egyetértést, mely azonban minden egyes közleménnyel rendkívüli gondot helyez az élvezetes és teljesebb irodalmi formára is. A lefolyt politikai válság idején a legnagyobb magyar lapban, az Egyetértésben egymás után születtek meg országos hírnevű politikai kapactások. Április végén lesz negyven éve, hogy ez a kiváló hirtel fennáll. Ez alkalmából felhívjuk olvasóink figyelmét azokra a rendkívüli kedvezményekre, melyeket az Egyetértés előfizetőinek nyújt. Minden előfizető teljesen díjtalanul megkapja ugyanis havonként a Magyar Szalon-t, ezt az előkelő, képes havi folyóiratot, melyet Hevesi József és dr. Falk Zsigmond szerkesztenek. Egy-egy vasikos kötet a Magyar Szalon minden száma, úgy, hogy tehát az Egyetértés előfizetői évenként 12 kötetet kapnak teljesen díjtalanul. A jubileum alkalmából teljesen ingyen kap továbbá az Egyetértés minden előfizetője egy-egy díszes és elegáns újságtartót, hogy kényelmesebben olvashassa a lapot. A negyven éves jubileumot azzal ünnepli meg az Egyetértés, hogy május 1-én mintegy 250 oldal terjedelmű ünnepi számot ad ki, mely Magyarország legillusztrisabb közéleti szereplőinek cikkein kívül a legkiválóbb festőművészek illusztrációit és a legkitűnőbb balettristák szépirodalmi dolgozatait fogja tartalmazni. Egy ilyen 220 oldalas Egyetértés egész kis könyvtárral ér föl és ugyanannyit jelent, mintha egy kisebb alaku lap 500–600 oldalt nyújtana. Mindezekben a kedvezményekben díjtalanul részesül az, aki az Egyetértésre egész évre 40 koronával, félévre 20 koronával, vagy negyedévre 10 koronával előfizet. A jubilárius számot ötven fillérnek levélbélyegeken való beküldése ellenében azoknak is megküldi a kiadóhivatal (Budapest, IV., Vármegye-utca 11 sz.) akik nem előfizetői a lapnak. De e tekintetben előjegyzések már csak néhány napig fogadhatók el.

NAPI HIREK.

— **A honvédség köréből:** A magyar királyi brassói 24 ik honvéd gyalogezred parancsnoka Bartheldy István ezredes f. hó 23-án Kézdivásárhelyre érkezett s szemlét tartván az itteni 3 ik honvéd zászlóalj altisztképző iskolájában, 24-én, a délutáni vonattal visszautazott Brassóba.

— **Hatalozás.** Összinté részvétellel közöljük a gyászos hírt, hogy Silberberg Gizella, a brassói áll. polg. leányiskolának 5 év óta rendes tanítónője f. hó 22-én reggel, 2 heti kínos szenvedés után, has hártalobban, ifjú élete 28 ik évében meghalt. Halála szerető szülőit: Silberberg Mór m. kir. honvéd századost és feleségét, 4 testvérét érintette a legérzékenyebben, de mélyen fáljalják korai elhunytát összes ismerősei is, kiket finom modorával meghódított, de kiváltképpen szerető kártársai és hálás tanítványai, kik kiváló kötelességtudásért, igazságos tanítónői magatartásáért, szelid lelkületéért, jószágért kivétel nélkül nagyrabecsülték és szerették. Haláláról külön gyászjelentésben emlékeztek meg tanártársai és tanítványai is, s ravatalát a koszorúk nagyszáma borította s óriási közönség kísérte ki utolsó nyugvó helyére a brassói róm. kath. temetőkerthébe.

— **Iparosaink állami vállalkozásai.** A közös hadsereg 1905. évi bakkancs-szükségletéből a Kézdivásárhelyi ipari hitelszövetkezet 3000 pár bakkancs és csizmára, Kovács Ferenc és társai bereceki iparosok 730 pár bakkancsra, Sipos Sándor és társai torjai iparosok 500 pár, Kolesz Gábor és társai sepsiszentgyörgyi iparosok 1100, az udvarhelyiek 1000, a csikszerecsényiek 600, a marosvásárhelyiek 800 pár bakkancsra nyertek megbízást a honvédelmi minisztériótól.

— **Kukoricaosztás Háromszéken.** „Székely Újság” március 12-iki számában egy cikk jelent meg, melyben bizonyára téves információk alapján, azt írták, hogy a kormány által Háromszék vármegyébe küldött kukoricát a választások miatt nem osztják ki; hanem messze vidékre szállítják. A cikkíró szerint azonban egy országgyűlési képviselő közbelépésére (?) megakadályoztatott ezen „stikli.” Most a székelyföldi kirendeltség a következő, az igazságnak teljesen megfelelő levelet tette közzé a nevezett újságban: „Tekintetes Szerkesztő Ur! Becses lapjának folyó évi 22-ik számában „Kukoricaosztás Háromszéken” cím alatt közlemény jelent meg, mely érinti a székelyföldi kirendeltséget is, meg pártpolitikai színezetet ad egy ettől teljesen független dolognak, miért is tartozom az igazságnak megfelelőleg Tekintetes Szerkesztő Ur becses tudomására hozni, hogy: a tengerit a nagyméltóságu m. kir. földművelésügyi miniszter ur szereztette be azon esetre, ha inség ütne ki, legyen mit kedvezményes áron a népeknek kiosztani. Kérésre adta a székelyföldi kirendeltségnek át, mely azt lelkiismeretesen gondozta. Mikor érkezett a tengeri, egyre hangzott a vasuti állomáson: „Nem kell, temett hál’istennek.” Hogy ősszel a kiosztásra való felhívás meg nem történt, azt csak helyesnek találja a Tekintetes Szerkesztő Ur is, mert nem akkor látszik a szükség, mikor a termény betakarított, hanem mikor a temett mennyiség fogyóban van. S hogy ezen idő más megyékben hamarabb következett be,

mint nálunk, azt mutatja, hogy ott kevesebb temett, mint megyénkben. S hogy itt a felhívás a választások előtti hetekre esett, csak véletlenség, mert a felhívás, ha választás nem lett volna is, ez időben volt helyénvaló. A székely akói és a várm. gazdabizottság igen, tudomására hozta a népeknek, hogy az állami tengeri mily feltétel alatt osztódik ki, de nem kötötte ahhoz a részesülést, hogy kéri Péterre vagy Pálra szavazzon. Beérkezett kérések a következők: Nagybaczon 100 q. Bodza 300 q. Dálnok 10 q. Kőpecz 25 q. Középpajta 100 q. Miklósvár 100 q. Papolez 100 q. Összesen 735 q. Ezekből visszalépett Kőpecz és Miklósvár. A vármegye főispánja folyó évi 74. számú felterjesztésével — tudomásom szerint — kérte a m. kir. földművelésügyi miniszter urat, hogy a tengeriből a megyében hagyassék 1000 q. mire 5052. számú miniszteri rendelet kedvezően határozott. Hogy a cikkben említett ország képviselő ur, mint fogta fölön a kormánybiztosságot, fogalmam sincs róla, de hogy a főispán ur óhajtatására maradt itt a tengeri rásból tudom. Sepsiszentgyörgy, 1905. március 14-én. Hazaíras tisztelettel: Benkő Pál, m. kir. gazd. tenár.”

— **A róm. kath. főgimn. ifjúságának lelki gyakorlati március 27-én, hétfőn reggel kezdődnek és tartanak 28-án és 29-én. Szerdán, 29-én délután az ifjúság szent gyónást végez és csütörtökön reggel lesz az áldozás. Csütörtökön 9 órakor a rendes előadások újra kezdetüket veszik. Kézdivásárhely, 1905. márc. 25. a főgimn. Igazgatója.**

— **A vendégszeretet Lemhényben.** F. hó 19-én József napját ünnepelte Gyergyai József lemhenyi kézi napszámos. Az ünnepélyen megjelent Kővér Lajos is, ki az ünnepeltnek rokona. A mulatság vígan folyt a „pityoka lá” mellett. A házigazda este 7–8 között az ajtót bezárta s bicskájával vendégeit össze szurkálta s ezek között különösen Kővér Lajost, aki most sebei miatt ágyban fekszik.

— **Ismét vonatkésések.** A brassó-háromszéki vasut ellen újabban panaszos felszólalásokat vettünk, hogy a vonatok Kézdivásárhelyre napról-napra félórát, sőt nagyobb késedelemmel érkeznek be. Mivel most sem hóvizatar, sem szélvihar, sem árvizek nem akadályozzák a vonatok járásában: csakugyan érthetően az ismétlődő késedelmzés, mely nem egy utazónak, üzletembernek, jogkereső félnek nagy kárára van. Azért felhívjuk az illetékes vasuti intézőséget, hogy szüntesse be már a késedelmzéseket, mely sem a vasutnak, sem a közönségnek nem áll érdekében.

— **Megyénk és városunk kitüntetett hőgyei.** A József főherceg szanatorium egyesület, melynek holgybizottsága városunkban és megyénk több helyén megalakult — mindazoknak, a kik a népszanatoriumi alap örögzítése körül lelkesen fáradtak kitüntető oklevelet küld, mely Voith Géza rajzművész genialis műve és azt szimbolizálja, hogy a magyar nők áldozatkészsége, buzgalma tette lehetővé a népszanatorium építését. Az egyesület irodájában (kigyóvár 1.) most készülnek a névre szóló díszes oklevelek és azok expediciója legközelebb megtörténik. Működik lesz majd annak időjén közölni azok neveit. József királyi herceg aláírásával ezen oklevelek városunk és megyénk hőgyeinek elküldettek.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon jó rokonok, barátok és ismerősök, kik édes atyánk temetésén részvételükkel mély bánatunkat enyhíteni szívesek voltak — fogadják ez uton hálás köszönetünk kifejezését. Jancsó Mari, János, József, Gyula és Ida.

Hirdetések.

Sz. 456—905.

Hirdetmény.

Alólírott községi előjáróság a képviselőtestületnek 1905. évi március hó 11-én 3. kv. pont alatt hozott határozata értelmében ezennel közhírrá teszi, miszerint Bereczk város nagyközség tulajdonát képező vendéglő helyiségei, melyek tulajdonosi joggal is bírnak, f. évi április hó 2-án d. u. 2 órakor kezdődőleg nyilvános árverésen haszonbérbe fognak adni.

Árverési feltételek a közs. jegyzői irodában hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Bereczkben, 1905. március hó 21-én.

Szörtsey Gábor,

közs. jegyző.

(32. 1—1.)

Farkas Ignác,

közs. bírő.

Eladó ház.

A Kantában lemenő utcában a néhai Jancsó Károly kereskedő tulajdonát képező ház bolttal együtt szabadkézből

ELADÓ.

Értekezhetni lehet Szabó Samu Elek fiánál, mint megbízottnál.

(34. 1—3.)

HIRDETMÉNY.

Egy jó karban levő használt

herefejtőgép

fog f. hó 29-én reggel 9 órakor Nagyborosnyó vasuti állomásán nyilvánosan elárverezettetni.

(33. 1—1.)

